

Zahle: Der er fra flere Sider overfor mig udtalt Ønske om, at Udtalelserne her i Aften kunne blive korte, idet man vil stræbe imod at faa Forhandlingerne afsluttede i Mødet i Aften. Jeg skal søge at imødekomme dette Ønske og fatte mig i den størst mulige Korthed.

Jeg vil derfor overfor Landbrugsministeren kun gøre den Bemærkning i Anledning af de Angreb, Ministeren har rettet mod mig, fordi jeg har talt i Husmandsforeningerne, og de Angreb, Ministeren har rettet mod Husmandsforeningerne, fordi de have indbudt mig til at tale for dem, at saa maa Landbrugsministeren ogsaa rette en Bebrejdelse mod Konseilspræsidenten, thi naar det er Politik, naar Husmandsforeningerne vise Tilslutning til os fra det radikale Venstre, maa det ogsaa være Politik, naar Husmændene samles til Møde og sende et Hyldningstelegram til Konseilspræsidenten, og denne sender Takkelegram tilbage. Det maa Landbrugsministeren bevæge Konseilspræsidenten til ikke at gøre. Konseilspræsidenten maa svare Husmændene, hvis en saadan Hyldning skulde gentage sig: „Jeg kan ikke modtage Takkelegram fra jer, I maa lade være at udtale jer om Politik.“ Det kan jo være, at Konseilspræsidenten ikke mere kommer i den Situation, thi den Dag er maaske snart forbi, da Husmændene tænke paa at sende ham noget Hyldningstelegram.

Overfor den højtærede Finansministers Bemærkninger til mig har jeg kun det at sige, at det skal ikke være min Skyld, hvis dette Ting ikke faar en glad Aften og det andet Ting med, hvis den højtærede Minister vil indbyde dette med. Den ærede Minister skal blot modtage det Væddemaal, jeg har tilbudt ham om Kassebeholdningens Størrelse, saa skal jeg gerne gøre den Ændring deri, at en Del af Pengene skal gaa til et Gilde for Rigsdagen i Stedet for til Godgørenhed. Der bliver saamænd nok til Godgørenheden alligevel.

Jeg skal saa ganske kort vende mig til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup). Jeg havde haft Lyst til at imødegaa hans Bemærkninger noget udførligere, men paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt skal jeg indskrænke mig til at sige til ham, at en Kultur, som giver sig Udslag i Selvgodhed og Dømmesyge, er ingen sund Kultur, hvad enten den trives paa Land eller i By. Men der er baade ude paa Bondelandet og i Byerne en Kultur af en anden Beskaffenhed — heldigvis!

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Justitsminister, hos hvem jeg maa dvæle noget længere. Angaaende Biografteatre udtalte den højtærede Minister sidste Gang, han havde Ordet, at herefter maatte man se noget mere paa Personerne, end man hidtil havde gjort, naar man skulde bortgive Biografteaterbevillinger. Men det, den højtærede Minister har gjort ved denne Lejlighed, idet han giver en Enke og en ung Mand, af hvilke ingen har beskæftiget sig med denne Virksomhed eller sat sig ind i dens Teknik eller haft nogen som helst Forstaaelse af Virksomheden paa noget Punkt, er netop ikke at se paa, at man faar Personer, der du til at drive en saadan Virksomhed, men at gøre lige det modsatte: at give Bevillingen som en Gave, og det er netop det, som ikke skulde finde Sted, det er det, der er et Misbrug af den administrative Myndighed.

Jeg har en anden Ting, som det for mig gælder at faa frem her. Den højtærede Minister fremsatte den Bemærkning overfor, hvad jeg havde sagt angaaende Klagerne over Sagfører Hansen i Kolding, at der var intet andet rigtigt i, hvad jeg havde sagt, end Datoen, 11. April 1905, som var Udnævnelsesdatoen for fhv. kongevalgte, nu Sagfører Hansen af Kolding. Det var en underlig Bemærkning at begynde med, og for Resten ogsaa at slutte med, da det jo dog maatte være klart for enhver af hans Tilhørere, baade her Tinget og oppe paa Tilhørerpladserne, at den højtærede Minister Punkt for Punkt maatte indrømme Rigtigheden af, hvad jeg havde sagt. Men jeg skal yderligere supplere de Bemærkninger, jeg fremsatte, med følgende: Det er ikke alene fhv. Proprietær Holger Henriksen, som mundtlig har henvendt sig til Justitsministeren i Ministeriet i Efteraaret 1904 og beklaget sig over I. L. Hansen af Kolding, men derefter har Proprietær Poulsen, Nagbølgaard, i September Maaned 1904 henvendt sig til den højtærede Justitsminister og klaget over Sagfører I. L. Hansen, og han havde skriftlige Klager med fra Johannes Jensen, Lunderskov, fra Grumstrup af Kolding, fra Dyrslæge M. P. Madsen af Kolding, fra en Gaardejer H. C. Kyser, fra Hr. Aug. Foss, Bramdrupgaard, fra Hr. K. E. Jensen, der tidligere har haft Bramdrupgaard, fra Emilie Ravn af Kolding, — hende, hvis Sag senere er bleven paa-dømt, — fra Marie Andersen af Seest, fra A. H. Skarby, fra M. P. Buhl af Kolding. Det var skriftlige Klager fra i alt 11 navn-